

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce **Ing. J. N.**, v řízení zastoupeného Mgr. Ing. Pavlem Lvem, advokátem se sídlem Valašské Meziříčí, Polášková 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje** se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2013 č. j. KUZL-57769/2012, sp. zn. KUSP-57769/2012/DOP/Ze, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vsetín ze dne 3. 8. 2012, č. j. MUVS 2761/2012/OSA/Vr/23, jímž byl žalobce uznán vinným, že dne 6. 3. 2012 okolo 9:40 v obci Vsetín, v místní části Rokytnice, na silnici I/69, ve směru jízdy od centra města Vsetín, při jízdě vozidlem zn. SUBARU Forester, RZ X, držel v pravé ruce u pravého

ucha hovorové zařízení, tím porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a čímž spáchal přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Za to byla žalobci uložena pokuta 1500 Kč.

Žalobce namítá, že:

- 1) správními orgány nebyla prokázána vina, a to s ohledem na rozporné výpovědi policistů, kteří jako svědci vypovídali před správním orgánem I. stupně - správní orgány nesprávně hodnotily provedené dokazování, přičemž neaplikovali zásadu *in dubio pro reo*;
- 2) zakročující policisté nebyli vyslechnuti souběžně během jednoho dne;
- 3) správní orgány měly učinit dotaz na žalobce, zda by souhlasil s tím, aby byl vyžádán výpis z telefonních hovorů ze dané období, z něhož by bylo prokázáno, zda žalobce v té době hovořil případně nikoli.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Žalovaný se vyjadřuje ke svědecké výpovědi svědka prap. Bc. M. H., přičemž konstatuje, že rozpornost jeho výpovědi spočívá především ve zmatečném určení polohy služebního vozidla, avšak ve zbytku je jeho výpověď shodná s výpovědi svědka prap. Bc. M. M., není tedy důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi druhého svědka, který si veškeré rozhodné skutečnosti zcela dokonale vybavil a také ve své svědecké výpovědi popsal. K souběžnosti výsledků pak žalovaný dodává, že prap. Bc. M.M. byl z jednání řádně omluven. Ohledně návrhu na provedení důkazu pomocí výpisu z telefonních hovorů se žalovaný vyjádřil tak, že tento důkaz považuje za nadbytečný. Žalobce dále uvádí, že právní zásadu *in dubio pro reo* není možno aplikovat mechanicky a odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 As 1/2010-58, www.nssoud.cz.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ve vztahu k žalobnímu bodu 1) soud konstatuje, že podle obsahu správních spisů byl dne 2. 5. 2012 vyslechnut svědek prap. Bc. M. H., který sám vypověděl následující: *„Dne 6. 3. 2012 jsem vykonával dohled na BESIP na silnici I/69 v katastru obce Vsetín, společně s prap. M. Naše stanoviště bylo po pravé straně uvedené silnice, ve směru jízdy od centra Vsetína. V blízkosti autobusové zastávky. Téhož dne v čase 9:40 hodin jsem si všiml, že od centra Vsetína přijíždí osobní motorové vozidlo Subaru, jehož řidič za jízdy držel v pravé ruce u pravého ucha telefonní přístroj šedé barvy...“*, svědek následně po přečtení protokolu opravil, že služební vozidlo stálo ve směru jízdy do centra Vsetína, následně po položených otázkách žalobce opět modifikoval svou výpověď o poloze služebního vozidla a způsobu spatření přestupku. K výsledku v uvedený den se nedostavil prap. Bc. M. M., a to z důvodu nemoci, tento svědek byl pak následně vyslechnut dne 30. 5. 2012, přičemž vypověděl následující: *„... V tom čase jsme projížděli ve směru jízdy do centra obce, města a v rámci výkonu služby k výjezdu k dopravním nehodám jsem viděl u projíždějícího vozidla, respektive řidiče, jak při své jízdě, při řízení vozidla telefonuje, přesněji drží telefon a pravé ruce u svého pravého ucha. Poté jsme se na silnici otočili, vozidlo dojeli, přiblížili se k němu a zastavili řidiče v místě naproti*

čerpací stanice Unikoru. Kolega pana řidiče legitimoval, vyzval ho provedení dechové zkoušky, což bylo všechno v pořádku...

Předně je potřebné uvést, že policistu lze považovat za nestranného svědka, není-li žádným způsobem motivován, ať již negativně či pozitivně, aby jeho svědectví vedlo k určitému výsledku řízení, v němž má podat svědectví, o takovéto nestrannosti může svědčit například neobvyklá přehnaná horlivost při kontrole vozidla, aniž by vyvstal jakýkoli důvod k podezření, že některé z kontrolovaných prvků vozidla či jeho povinné výbavy nesplňují předepsané náležitosti, atd. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, sp. zn. 7 As 83/2010, www.nssoud.cz). Dle zjištění soudu v předmětné věci, nic nesvědčí o pochybnostech o nestrannosti obou svědků. Pokud žalobce namítá, že výpověď svědka prap. Bc. M. H. je nedůvěryhodná, protože svědek si evidentně nevybavuje průběh prošetřování přestupku a další svědek prap. Bc. M.M. byl vyslýchán až s časovým odstupem takřka jednoho měsíce, tak soud dodává, že neshledal žádné skutečnosti, které by mohly vyvolat pochybnosti o hodnověrnosti svědecké výpovědi prap. Bc. M. M. Oba svědci (přestože výpověď prap. Bc. M. H. žalovaný nebral v potaz) shodně vypověděli, že viděli žalobce, jak drží telefon při řízení vozidla, v pravé ruce u pravého ucha.

Soud je toho názoru, že nelze po svědkovi určité události požadovat „fotograficky“ přesné popsání všeho, co svými smysly vnímal, avšak je důležité to, aby z jeho výpovědi byly patrný podstatné skutečnosti; v případě svědectví o předmětném přestupku je podstatné to zda je svědek schopen popsat pachatele a jednání samotné. Vzhledem ke skutečnosti, že výslech svědka prap. Bc. M. H. se konal přibližně dva měsíce po přestupkovém jednání a uvedený policista v mezidobí jistě řešil další případy obdobného charakteru, je zcela přirozené, že si svědek nemusí vybavit všechny podrobnosti průběhu řešení přestupku, a za situace, kdy existuje výpověď dalšího policisty a výpovědi se vzájemně nevyklučují v tom, jestli řidič držel v ruce telefon, lze konstatovat, že existuje dostatek podkladů pro rozhodnutí o vině pachatele; k obdobnému závěru dospěl též Nejvyšší správní soud např. rozsudek ze dne 29. 8. 2011, č. j. 8 As 13/2011-54, www.nssoud.cz: *„Pokud si jeden z policistů při výslechu konaném téměř po dvou měsících od zjištění přestupku nebyl schopen vybavit přesnou polohu policejního vozidla a nepamatoval si veškeré okolnosti předcházející zjištění přestupku, není to důvodem, pro který by nebylo možné učinit závěr o spáchání daného přestupku. Tyto skutečnosti nezpůsobily nevěrohodnost či rozporuplnost výpovědí policistů. V posuzované věci je přitom podstatná shoda výpovědí obou policistů o tom, že viděli stěžovatele držet v ruce za jízdy telefonní přístroj. Jejich výpovědi jsou v tomto směru konzistentní a nerozporné.“*

Pokud žalobce odkazuje na právní zásadu in dubio pro reo, nelze než konstatovat, že v posuzovaném případě s ohledem na shora uvedené neexistují žádné důvodné pochybnosti o žalobcově vině, přičemž je na místě, aby byl žalobcův výklad této zásady odmítnut, neboť sama existence rozporného tvrzení obviněného nemůže způsobovat pochybnosti o vině, pouze za předpokladu, že v průběhu řízení vyjde najevo skutečnost, která svědčí ve prospěch tvrzení obviněného, lze o vině pochybovat.

Ze shora uvedeného vyplývá, že správní orgán I. stupně postupoval správně, pokud uvěřil svědecké výpovědi prap. Bc. M. M. a na jejím základě rozhodl o vině žalobce.

Ve vztahu k žalobnímu bodu 2) je třeba konstatovat, že žalobce pouze obecně polemizuje o přípravě svědka prap. Bc. M. M. k výslechu, který se konal až po výslechu jeho kolegy. Tato otázka úzce souvisí s věrohodností svědectví uvedeného policisty, o které nemá soud žádnou pochybnost, a tak neshledal důvodnou ani tuto námitku žalobce. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu se správním řádem, když oba svědky výslech procesně správným postupem, nadto za přítomnosti žalobce.

K žalobnímu bodu 3) soud uvádí, že skutková podstata přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu nevyžaduje, aby byl přístroj v činnosti, k jeho naplnění postačuje držení takového přístroje. Důkaz výpisem hovorů proto obvykle nebude prostředkem k jednoznačnému vyvrácení či naopak prokázání deliktního jednání. Za určitých situací však význam mít může. Například pokud by bylo možno výpisem prokázat, že v době, kdy byl řidič viděn při řízení s mobilním telefonem u ucha, bylo z tohoto mobilního telefonu, o němž by nebylo pochyb, že jej měl řidič u sebe ve vozidle, uskutečněno volání, přičemž by bylo vyloučeno, že z něj nemohla volat jiná osoba (např. spolujezdec). Pak by to byl usvědčující důkaz. Nadto je důležité zdůraznit, že v dnešní době mohou být v mobilních telefonech použity i jiné než konvenční způsoby komunikace (např. využití služby Skype nebo Viber, etc.) Žalovaný tedy nepochybil, považoval-li takový důkaz za nadbytečný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2011, č. j. 7 As 102/2010, www.nssoud.cz).

Krajský soud rekapituluje, že žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl shledán důvodným. Proto byla žaloba podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnuta, přičemž bylo rozhodnuto bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu v řízení nevznikly žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 31. srpna 2015

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce